

A MI SZÍNHÁZUNK

---

98. SZÁM

— — —

MIKULÁS ELINDUL

MIKULÁS-ESTI TRÉFÁS JELENET

— — —

ÍRTA

TÁRNAY KORNÉL

SZALÉZI MŰVEK KIADÁSA
RÁKOSPALOTA

IFJÚSÁGI SZÍNDARABOK

96. sz. A SZENT JÁSZOL ÁRNYÉKÁBAN

Karácsonyi pásztorjáték 2 felvonásban — Írta Bárány Ferenc — 10 férfi és 6 női szereplő — Idő: karácsony éj — Szín: mező, barlangistálló — Ára 80 fillér.

Avatott tollal megírt, könnyen előadható pásztorjáték. Az első képben a betlehemi pásztorokat látjuk, amint a szent beteljesülés estéjén a megígért Megváltóról beszélgetnek. Egyszerű paraszt-eszükkel természetesen hódító imperátornak képzelik el, aki felszabadítja őket a rómaiak igája alól. Egy fáradt vándor téved hozzájuk, Illés, aki felvilágosítja őket, hogy a születendő Megváltó a szívek királya lesz. Majd az angyalok hírüladása után örömtől repeső szívvel sietnek Betlehembe, a megszületett Megváltónak hódolatukat bemutatni. A második képben Betlehemben látjuk viszont a pásztorokat. Túláradó szívvel köszöntik az isteni Kisdedet, Illés azonban megmutatja a szent jászol árnyékában meghuzódó keresztfát, a Megváltóra váró ezer szenvedés szimbólumát. Szűz Mária hősies lélekkel nyugszik meg az Úr akaratában s a Magnificat örökszép soraival gördül le a függöny.

97. sz. ÉDESANYÁM HOL VAGY?

Karácsonyi színmű 3 felvonásban — Írta Goriczky Elvira — 14 nőiszereplő — Történik napjainkban — Szín: fehér bútorzatú szoba — Ára 1 pengő.

Hárshegyi Ella, anya nélkül felnőtt, elkényeztetett gyermek, nevelőinek valóságos réme. A német fräulein nem bírja ki mel-

MIKULÁS ELINDUL

GYERMEKSZINPAD

A MI SZINHÁZUNK
XCVIII.

SZALÉZI MŰVEK KIADÁSA, RÁKOSPALOTA.

MIKULÁS ELINDUL

MIKULÁS ESTI TRÉFÁS JELENET

ÍRTA

TÁRNAY KORNÉL

S Z E M É L Y E K:

SZENT PÉTER
MIKULÁS APÓ

1. ANGYAL

2. „

3. „

4. „

5. „

6. „

7. „

8. „

NOVEMBER

DECEMBER

FELHŐZÁRÓ

KIS ANGYAL

1. VIRÁGLÉLEK

2. VIRÁGLÉLEK

A KIADÓ MINDEN JOGOT FENNTART.

Az előadás joga **5** példány megvételével szerzhető meg a
Szalézi Művek Központjánál, Rákospalota.

SZÍN: A mennyország előcsarnoka. Baloldalon elől kapu, felette csengő. Baloldalon hátul, lehetőleg magasan, egy kis ablak, előtte egy távcső, melyen keresztül egy angyal figyeli a gyermekeket a földön. Háttérben egy nagyobb ablak, jobboldalon ajtó, mely a tulajdonképeni mennyországba vezet. Az egész színnek iroda kinézése van. Baloldalon elől egy asztalnál ül Szent Péter, jobboldalon hátul két íróasztal egymással szembefordítva, középen egy másik íróasztal. A távcsőnél ülő angyal lehetőleg egy emelvényen foglaljon helyet, nehogy a színen lévők eltakarják. Időnkint a távcsőbe néz, majd egy lapra jegyez. A többi három asztalnál is egy-egy angyal ül és könyvekbe vagy kartotéklapokra jegyeznek. Középső íróasztalon telefon van. Az angyalok ruházata a következő: Sötét, lehetőleg egyforma u. n. irodaruha, könyökvédővel. Hátukon kis szárnyak. Egyik-másikon szemüveg. Szent Péter fehérben, oldalán nagy kulccsal, glória a homlokán, Mikor a függöny felmegy, Szent Péter az asztalra borulva szundikál. Az angyalok kis ideig némán dolgoznak.

1. JELENET

PÉTER és 1., 2., 3., 4. ANGYAL.

PÉTER (*álmában az asztalra csap.*) — Hogy mertél bejönni? Mutasd az útleveled.

1. ANGYAL (*a középső asztaltól fel kel, megrázza Pétert.*) — Halló Péter bácsi. Keljen fel.

PÉTER (*felriad.*) — Mi az? Mi történt?

1. ANGYAL. — Ezt én kérdehetném magától. Már megint rosszat álmódott? Úgy csapkodta az asztalt, mintha egy ezred ördöggel hadakozna.

PÉTER. — Nem jött be valaki?

1. ANGYAL. — Hol?

PÉTER. — A kapun.

1. ANGYAL. — Hogy jöhetne be valaki, mikor magánál van a kulcsa.

PÉTER (*megfogja oldalán a kulcsot.*) — Tényleg itt van. Akkor úgy látszik, álmodtam, hogy valaki beosont a kapun.

1. ANGYAL (*visszaül a helyére és tovább dolgozik.*) — Álmodott Péter bácsi. Aludjon nyugodtan. Mi vigyázunk.

PÉTER. — Nem alszom én, csak szundikálok. Így ebéd után nagyon megkívánja a természetem a szundikálást (*tovább alszik.*)

2. ANGYAL (*a távcsőnél.*) — Kérem a következő névsort.

3. ANGYAL. — Már kész vagy az elsővel?

2. ANGYAL. — Most nézem az utolsót (*belenéz a távcsőbe, majd jegyez.*)

4. ANGYAL. — Milyen az eredmény?

2. ANGYAL. — Olyan mint máskor. A gyerekek ép olyanok, mint más esztendőben. Se nem jobbak, se nem rosszabbak. A kívánságaik is ugyanazok. Csak míg tavaly többnyire rádiót kértek, idén inkább csónakot.

4. ANGYAL. — Akkor jövőre hétvégi nyaralást kérnek.

3. ANGYAL (*egy csomó lapot ad át 2. angyalnak.*) — Tessék! Ne félj, lesz még egy pár.

2. ANGYAL. — Ezek itt készen vannak. Jó lesz sietnünk. Nemsokára itt a karácsony, addigra fel kell dolgoznunk az egész anyagot.

4. ANGYAL. — Ne felejtse el, hogy közben itt a Mikulás is.

1. ANGYAL. — Az ám! Hányadika van ma?

4. ANGYAL. — December 3-ika.

1. ANGYAL (*felugrik.*) — Hányadika?

4. ANGYAL. — Mi bajod? December 3-ika van!

1. ANGYAL (*felrázza Pétert.*) — Péter bácsi! Ké-
jen fel!

PÉTER (*felugrik.*) — Mi az? Bejött valaki?

1. ANGYAL. — Dehogyan jött. Inkább az a baj, hogy
nem ment ki valaki!

PÉTER. — Ki nem ment ki? Nem értem!

1. ANGYAL. — Tudja hányadika van? December 3-ika!

PÉTER. — Na és? Legalább egy-kettőre vége lesz az
évnek. Csak fogyjon a December.

1. ANGYAL. — De nem fogyhat a December!

PÉTER. — Mért ne fogyhatna? Eddig még minden
esztendőben becsületesen elfogyott.

1. ANGYAL. — De Péter bácsi! Értse meg, a Decem-
ber még el sem ment.

PÉTER. — Nem ment el? Hát hol van?

1. ANGYAL. — Benn ül a hónapok szobájában és
keresztretjvényt fejt.

PÉTER. — Az nem lehet!

1. ANGYAL. — Pedig úgy van. Ügylátszik elfelejt-
kezett az időről.

PÉTER. — Ez rettenetes! Szegény November vékony
átmeneti kabátban sétál a földön ebben a nagy
hidegben. Biztos náthát kap a hótól.

2. ANGYAL. — A hótól nem kap. Hisz a nagytakarítást
csak akkor kezdjük, ha December már elment.

PÉTER (*1. angyalhoz.*) — Azonnal telefonálj Decemberért!

1. ANGYAL. — Igen (*az asztalról felveszi a kagylót.*)
Halló! Kérem a hónapok szobáját!

2. JELENET

Előbbiek és DECEMBER.

DECEMBER (*jön jobboldalról, újság és ceruza a kezében.*) — Szervusz Péter!

1. ANGYAL (*leteszi a kagylót.*) — Itt a ludas!

DECEMBER. — Mondd, Péter, nem tudod véletlenül, hogy mi az: három betű, az első b, az utolsó t, a közepén o van?

PÉTER. — Amivel rád kéne ütni, bot.

DECEMBER. — Igazad van, már három hete töröm rajta a fejem (*beírja.*) Egyébként mért akarsz megverni Péterkém?

PÉTER. — Még kérded? Nézz a naptárra!

DECEMBER. — December három! (*hirtelen megrökönyödéssel.*) — Húha! És én még mindig itt vagyok! Hamar a kalapom, kabátom! Jaj, Péterkém, ne haragudj rám, de február óta fejtem ezt a rejtvényt (*két angyal kimegy, majd visszajön kabát, kalappal.*)

PÉTER. — Hát légy nyugodt, ez volt az utolsó rejtvény, amit fejtettél. Ide ugyan nem hozol több rejtvényt!

DECEMBER. — Jaj, jaj! Ne szidj engem, lesz úgymit hallgatnom Novembertől. Jaj már itt sem vagyok (*közben Péter kinyitja a haput, December elszalad.*)

3. JELENET

Előbbiek, DECEMBER nélkül.

PÉTER. — Gyerekek, most nincs egy percnyi vesztegetni való időnk *(1. angyalhoz.)* Telefonálj azonnal, hogy kezdjék meg a téli nagytakarítást.

1. ANGYAL. — Igen! *(telefonál.)* Halló! Kérem a Felhőzárót sürgősen leküldeni, azonkívül küldjék le a párnákat is, mert ki kell rázni és friss tollal megtölteni. Halló? Hogy Felhőzáró alszik? Keltse fel! Ha másként nem megy, öntsön egy kanna hideg vizet a nyakába *(leteszi a kagylót.)* Én nem értem, itt mindenki alszik!

PÉTER. — Én sem értem, nekünk annyi időnk sincs, hogy lélekzetet vegyünk.

2. ANGYAL *(távcsőbe néz.)* — Bezzeg, December nem alszik, úgy szalad, hogy még a csizmáját is majd elveszti *(csengettnek.)*

PÉTER. — Jön valaki *(kinéz az ajtó kémlelőlyukán.)* Két kis gyerek, ugyan mit akarnak? *(kinyitja az ajtót.)*

4. JELENET

Előbbiek, 1. és 2. VIRÁGLÉLEK.

PÉTER. — Hát titeket mi szél hozott erre?

VIRÁGLELKEK *(két kis gyermek, egyiknek a ruhája mezei, másiknak kertivirágokból összeállítva, félénken bejönnek.)*

1. VIRÁGLÉLEK. —

Azt hiszem, hogy jó helyt járunk.

2. VIRÁGLÉLEK. —

Irgalmat tán itt találunk,
Messze útról, földről jöttünk,
Mi kik föld porából nőttünk.
Az erdei (*meghajol.*)

1. VIRÁGLÉLEK. —

S kerti virág (*meghajol.*)
Apró lelke szól Tehozzád.
A nyári napok rég elmúltak,
Lombdíszeink is lehulltak (*ruhájára mutat.*)

2. VIRÁGLÉLEK. —

Hótakarót egyre várunk,
Kik szabad ég alatt hálunk.
Szél úrfi zörgeti ablakunk.

1. VIRÁGLÉLEK. —

A téli fagytól nem alhatunk
(*letérdelnek és egyszerre.*)

VIRÁGLELKEK. —

Jó Szent Péter szépen kérünk,
Hogy nyugalmat adjál nekünk.

PÉTER. — Kedves gyermekeim! MenjeteK csak nyugodtan haza, még otthon sem lesztek, már hótakaró fedi a földet.

VIRÁGLELKEK (*egyszerre.*) — Köszönjük szépen az ígéretedet (*meghajolnak és el.*)

5. JELENET

PÉTER, 1., 2., 3. és 4. ANGYAL.

PÉTER. — Szegény kis lelkek! Ezek is a keresztretjvény áldozatai! De most szaporán hozzá kell lát-

nunk a munkához. Ejnye, ez a Felhőzáró még mindig nem jön!

3. ANGYAL (*felugrik az asztaltól.*) — Mindjárt megnézem, hogy mi van vele.
4. ANGYAL. — Zajt hallok, úgy látszik jön már.

6. JELENET

Előbbiek, FELHŐZÁRÓ, 5., 6., 7., 8. ANGYAL.

ANGYALOK (*bóbitával a fejükön jönnek, kettőnek a kezében poroló, kettőnek pedig tollporoló van. Karjukon mindegyiknek párna. Felhőzáró, magas, kövér alak, nagy felleghajtó köpönyegben. Mindig alszik. Az angyalok kergetik, néha ráütnek a porolóval. Ahogy megáll, elalszik.*)

5. ANGYAL. — Hozzuk már a gonosz párát!

6. ANGYAL — De olykor-olykor rá kell ütni, hogy el ne aludjon.

FELHŐZÁRÓ. — Igazán nem értem ezt az eljárást, úgy csinálnak, mintha én magamtól nem jönnék.

Mindig azt mondják, hogy én alszom, pedig én mindig olyan éber vagyok, mint a sas (*elalszik.*)

PÉTER. — Ő sohsem alszik! (*megrázza.*) Most mit csinálsz?

FELHŐZÁRÓ (*felriad.*) — Figyelek! (*elalszik.*)

PÉTER. — Ezzel így nem lehet boldogulni, valamit ki kell találni.

7. ANGYAL. — Tessék csak ránk bízni, mi majd gondoskodunk arról, hogy el ne aludjon (*7. és 8. angyal egész idő alatt, míg Péter beszél Felhőzáróval, ütögetik.*)

PÉTER. — Idehallgas, Felhőzáró! Nyakad közé veszed a lábad és összegyűjtöd a felhőket. Ha mind együtt vannak, akkor jól összekötöd, de nagyon vigyázz, hogy rés ne legyen közöttük, mert a nap a legkisebb hézagon keresztül tör és menten elolvastja a hópolyheket. Ha ezt elvégezted, akkor megint alhatsz. Megértettél?

FELHŐZÁRÓ. — Persze, hogy meg. Nincs nekem olyan nehéz felfogásom!

PÉTER (*kinyitja a kaput.*) — Indulhatsz!

FELHŐZÁRÓ. — Rohanok (*két lépést tesz lassan és elalszik.*)

PÉTER. — Rettenetes egy alak ez!

1. ANGYAL. — Majd szalad ez mindjárt! Hol egy gombostű (*kivesz a ruhájából egyet, megszúrja Felhőzáró sarkát, Felhőzáró nagyot ugrik és jajgatva kiszalad a kapun.*)

7. JELENET

Előbbieket, FELHŐZÁRÓ nélkül.

PÉTER. — Nem volna jó, mindig ilyenekkel dolgozni! Gyerekek, ti is lássatok munkához.

1. ANGYAL. — Addig mi is elmegyünk összegyűjteni a mikulási csomagokat (*1., 2., 3. és 4. angyal el.*)

8. JELENET

PÉTER, 5., 6., 7. és 8. ANGYAL.

5. ANGYAL (*a hátsó ablakhoz megy, kinyitja.*) — Hü, micsoda hideg jön be! Gyertek szaporán önt-

sük ki a párnákból a tollat, mert tényleg minden kifagy a földön. Szép nagy felhők borulnak a hegyek fölé!

PÉTER *(az ablakon kinéz.)* — Felhőzáró kivételesen derék munkát végzett. Úgylátszik a hideg az ő örökös álmoságának is jót tett *(az angyalok az ablakpárkányán porolni kezdik a párnákat, a párnák egymásután kiszakadnak.)*

7. ANGYAL. — Nézd csak! Alig ütöttem rá egy-kettőt, már is kiszakadt!

5. ANGYAL. — Az enyém is! Úgylátszik már a tollak, illetve ahogy a földön nevezik, hópolyhek is unták magukat börtönükben.

6. és 8. ANGYAL *(egyszerre.)* — A mienk is kiszakadt már.

6. ANGYAL. — Nézd csak, milyen szépen kavarodnak a pelyhek!

8. ANGYAL. — Rázzuk jól ki a párnákat, hogy mindenhová jusson szép fehér takaró! *(rázzák a párnákat.)*

5. ANGYAL. — Már egész fehér a föld!

7. ANGYAL. — Nézzétek csak! Mintha ott repülne valaki!

5. ANGYAL. — Én is látok valamit!

8. Tudjátok ki ez? Én már megismerem!

5. ANGYAL)

6. ANGYAL) *(egyszerre.)* — Kicsoda hát?

7. ANGYAL)

8. ANGYAL. — Kicsoda? Ki más lenne, mint a November.

6. ANGYAL. — Az ám! De hogy be van bagyulálva, még az orra sem látszik!

PÉTER. — Képzelem, milyen dühös! Sietek neki ajtót nyitni. Azt hiszem egy kicsit ellátta a December baját.

7. ANGYAL. — Amilyen harcias természete van, egy percig sem kételkedem *(csengetnek.)*

PÉTER. — Már itt is van! *(kinyitja az ajtót.)* — Gyere be, hamar!

9. JELENET

Előbbiek és NOVEMBER.

NOVEMBER *(öreg asszony, esernyővel, nagy cúgos cipőben. Házsártos, mindig ingerült és harcra kész.)*

Ó, ti haszontalanok, épen az én nyakamba kellett öntenetek ezeket a hideg pelyheket. Nem tudtatok addig várni, míg én haza érkezem!

PÉTER. — Jól van, te házsártos öreg néni, ők nem kémlélhetik előzőleg, hogy te jössz-e?

5. ANGYAL. — Meg aztán már úgylis elkéstünk a December miatt!

NOVEMBER. — Az ám, a vén csirkefogó!

7. ANGYAL. — Pardon, néni, egy hónappal fiatalabb, mint maga.

NOVEMBER. — A te véleményedre nem vagyok kíváncsi! Decembernek a baját meg már elláttam!

PÉTER. — Megverted?

NOVEMBER. — Egy ujjal sem nyúltam hozzá, csak épen az esernyőmet sétáltattam meg a hátán *(lerázza)*

magáról a hópelyheket.) Brr! De fázom! Legalább egy takarót küldtetek volna utánam

PÉTER. — Jól van no! Ezen már úgysem segíthetünk. Menj be a szobádba, ott jó meleg van.

NOVEMBER. — Ti mindig jól elintézték engem *(sírva.)*
Engem nem szeret senki, én mostoha vagyok! Pedig úgy vágyom egy kis szeretet után!

6. ANGYAL *(odamegy hozzá, hizelegve.)* — November néni! Mi szeretjük!

NOVEMBER *(ellöki magától.)* — Kell is nekem a ti szeretetetek! *(dühösen el.)*

10. JELENET

Előbbieket, NOVEMBER nélkül.

6. ANGYAL *(utánanéző.)* — Sír, hogy nem szeretik, ha meg szeretik, azért haragszik.

PÉTER. — És még az Áprilisra mondják, hogy szélséyes!

11. JELENET

Előbbieket és 1., 2., 3. és 4. ANGYAL.

1—4. ANGYAL *(jönnek kosarakkal, mindegyik kosár megtömve mikulási csomagokkal.)*

1. ANGYAL. — Jaj! Gyertek segíteni, majd elejtem ezt a kosarat.

6. ANGYAL. — Sok ajándék gyűlt össze?

2. ANGYAL. — Meghiszem azt! Mikulás apónak lesz elég dolga, míg kiosztja!

PÉTER. — Tegyétek le szép sorba ide, a fal mellé

(1. angyalhoz.) Te pedig telefonálj Mikulás apónak, hogy átveheti az ajándékokat.

1. ANGYAL. — Igenis *(felveszi a telefont.)* Halló! Kérem Miklós püspök lakosztályát! *(kis szünet.)* Halló! Mikulás apó? Kezét csókolom! Találja ki, ki beszél?... Eltalálta!... Szent Péter kéreti, legyen szíves lefáradni és átvenni az ajándékokat... Hogy sok jött-e össze? Majd meglátja, ha lejön. Viszontlátásra *(leteszi a kagylót.)* Rögtön itt lesz.
5. ANGYAL. — Mi elmegyünk folytatni a takarítást! Szakasza sorba állj! Indulj! *(5., 6., 7. és 8. angyal sorba állnak, bókolnak Szent Péter előtt és kivonulnak. A porolókat, mint kivont kardokat tartják.)*

12. JELENET

PÉTER, 1., 2., 3. és 4. ANGYAL.

PÉTER. — Gyerekek, ti is rakjátok össze az írásokat és könyveket és ha átadtuk Mikulás apónak az ajándékokat, mehettek játszani *(az angyalok az asztalokat hozzák rendbe.)*

13. JELENET

Előbbieket és MIKULÁS apó.

MIKULÁS *(jön jobbról, fehér ruhában, süveg, bot és köpeny nélkül.)* — Szervusz, Péter! Szervusztok, angyalkáim!

PÉTER. — Szervusz, Mikulás apó!

ANGYALOK. — Kezét csókolom!

MIKULÁS *(a kosarakra mutat.)* — Ezek az ajándékok?

4. ANGYAL. — Ez mind!

1. ANGYAL. — Ugye, milyen sok?

MIKULÁS. — Nagyon sok, de így is van rendjén.

Bizony, mostanában a szülőknek nem nagyon telik ajándékokra, sőt még a legszükségesebb dolgokra sem, így hát nekünk kell kipótolni a hiányt. Erre jó a Mikulás ünnepe. Mi van a csomagokban?

PÉTER. — Én bizony nem tudom megmondani, mert nem is láttam. De ezek a gyerekek biztosan tudják, ők szedték össze.

3. ANGYAL. — Van benne ruha, kesztyű, sapka, harisnya, játék és természetesen egy kis nyalánkság is, mert hát mégis csak ennek örülnek legjobban a gyerekek.

2. ANGYAL. — És ezt mind itt készítettük.

MIKULÁS. — Ó, ti nagyon szorgalmas, derék kis angyalok vagytok.

PÉTER. — Kedves Mikulás apó, ne haragudj, hogy figyelmeztetlek, de azt hiszem, már lassan indulnod kell.

MIKULÁS. — Dehogy harágszom! Nem akarom megvárakoztatni az én drága kis védenőimet (*angyalokhoz.*) Ha nem fárasztalak benneteket, nem hoznátok el a kabátom-kalapom.

2. és 3. ANGYAL. — Repülünk érte!

MIKULÁS. — No, meg a botomat! Hisz, ha az nincs nálam, talán el sem hinnék, hogy én vagyok Mikulás apó!

3. ANGYAL. — Azt én hozom (*1., 2. és 3. angyal el.*)

14. JELENET

PÉTER, MIKULÁS apó és 1. ANGYAL:

MIKULÁS *(1. angyalhoz.)* — Te meg, lelkem, add ide addig a listát, hadd látom, hogy melyik gyermek mit érdemel!

1. ANGYAL *(felvesz az asztalról egy hosszú listát.)* — Tessék, apó, itt pontosan fel van jegyezve, hogy viselkedtek a gyermekek.

MIKULÁS *(felteszi a szemüvegét.)* — Ennyi jó gyerek volt idén?

PÉTER. — Nem volt mind kifogástalanul jó, egyik-másik bizony elég pajkos volt. De gondoltam, hátha megjavul.

MIKULÁS. — És ha nem?

PÉTER. — Akkor majd karácsonyra nem kap semmit. Különbben is ezek a ruhák, harisnyák úgy vannak szöve, hogy rossz gyermekem egy-kettőre elszakad. Egyébként teljesen rádbízom, hogy mit kinek adsz és hogy egyáltalán adsz-e valamit.

MIKULÁS. — Igazad van, Péter! Látom, neked jó szíved van. Nem hiába tett meg az Úr a a Mennország kapujának őrévé. Én különben sem szoktam büntetni, csak jutalmazni. A büntetést a Krampuszra bízom. Igaz! Értésítettétek már, hogy ő is induljon? *(cseng a telefon.)*

1. ANGYAL *(felveszi a kagylót.)* — Halló! Itt Mennország adminisztrációs irodája! Halló!... Igen, induljon... Hol?... Jó... a viszontnémlátásra! *(lefejezi a kagylót.)* — Az ördögöt csak a falra kell festeni, mindjárt megjelenik.

PÉTER. — Ki volt ?

1. ANGYAL. — A Krampusz. Jelentette, hogy elindult és a Gellérthegytől számított második felhőn fog Mikulás apóra várni.

MIKULÁS. — Akkor tényleg sietni kell.

15. JELENET

Előbbiek, 2., 3. és 4. ANGYAL.

ANGYALOK (*jobbról be, egyiknek a kezében köpeny, másiknak süveg, harmadiknak pásztorbot.*)

2. ANGYAL. — Tessék parancsolni (*vállára teríti a köpenyt.*)

3. ANGYAL. — Tessék parancsolni (*fejére teszi a süveget.*)

4. ANGYAL. — Tessék parancsolni (*kezébe adja a botot.*)

MIKULÁS. — Hát nincs nekem jó dolgom ? Ezek az apróságok úgy elkényeztetnek engem, mint egy herceget.

PÉTER. — Valószínűleg megérdemled !

1. ANGYAL. — Megérdemli bizony ! Mikulás apó mindig jó volt hozzánk. Emlékeztek, gyerekek, mikor még mi is ilyen boldog izgalommal vártuk ott lenni Mikulás apót !

ANGYALOK. — Emlékszünk bizony !

1. ANGYAL. — Mindig volt a kosarában számunkra valami ajándék.

MIKULÁS. — De ne felejtsetek el, hogy mindig jó és engedelmes gyermekek voltatok.

2. ANGYAL. — Hát az igaz, hogy mindig igyekeztünk méltók lenni rá !

1. ANGYAL. — Mi az, hogy a kocsi még nincs itt? Már az előbb szoltam, hogy álljon elő *(kint, jobb oldalon kopogás.)*
- EGY HANG. — Tessék kinyitni az ajtót! *(angyalok odaszaladnak az ajtóhoz és kitárják.)*

16. JELENET

Előbbiek, 5., 6., 7. és 8. ANGYAL.

ANGYALOK *(hófehérbe öltözve, homlokukon arany csillaggal, bejönnek.)*

5. ANGYAL. — A fogat előállt!
6. ANGYAL. — Most aranyoztuk frissen.
7. ANGYAL. — Még a nap is elcsúszik rajta, ha meglátja!
8. ANGYAL. — Jöjj, Mikulás apó, foglalj helyet benne!
- MIKUKÁS *(Péterhez.)* — Azt hiszem itt az ideje, hogy induljunk.
- PÉTER. — Hát bizony, azt hiszem, a gyermekek már nagyon várnak.
- MIKULÁS. — Angyalkáim! Rakjátok be szaporán az ajándékokat, azután köd előttem, köd utánam, gyerünk! *(angyalok kihordják a kosarakat.)*
6. ANGYAL. — Szerencsés utat, Mikulás apó, csókoltatjuk az otthon valókat!
- PÉTER. — Isten veled, Miklós barátom! Én is üdvözlök minden jó ismerőst a földön *(kinyitja a kaput.)*

17. JELENET

Előbbiek és KIS ANGYAL.

KIS ANGYAL *(beszalad, egy bábu a kezében.)* Miku-

lás apó még itt van? (*észreveszi Mikulás apót.*)

Drága jó Mikulás apó, megkérném valamire!

MIKULÁS. — Mire gyermekem? Csak mondd meg hamarosan, mert már indulok!

KIS ANGYAL (*zavartan.*) — Tetszik tudni, nekem van lent a földön egy kis testvérem, egyszer eltörtem a babáját és akkor nagyon sírt. Azóta mindig arra gondolok, hogy most nincs többé babája. Mert tetszik tudni, mi nagyon szegények voltunk (*hirtelen.*) Tessék odaadni neki ezt a babát és tessék megmondani, hogy én küldtem és sokat gondolok rájuk (*elszalad.*)

MIKULÁS (*megsimogatja a babát.*) -- Odaadom, angyalkám, persze, hogy odaadom.

GYORS FÜGGÖNY.

lette, felmond. Egy magyar nevelőnőt vesznek fel helyette. A nevelőnő nem más, mind a kislány anyja, aki 10 évvel ezelőtt egy félreértés miatt elhagyta férjét. Férje közben meghalt s most gyermeke után érzett anyai vágya visszahozta őt. Anyósa miatt kénytelen, mint nevelőnő szerepelni. Látja kislánya szüntelen vágyakozását anyja után, akinek előtte halálhírét költötték. Ella egyre jobban megszereti új nevelőnőjét, akiről nem is sejtí, hogy édesanyja. Nagymama azonban felismeri menyét és kiutasítja házából. A szent karácsony este azonban kibékíti a haragos szíveket és Ella boldog lélekkel köszöni meg a kis Jézusnak, hogy édesanyját adta neki karácsonyi ajándéknak.

98. sz. MIKULÁS ELINDUL

Mikulás esti tréfás jelenet — Írta Tárnay Kornél — 2 férfi és 14 fiúszereplő — Történik a mennyország előcsarnokában — Ára 1 pengő.

Megható és kedves humorral átszőtt jelenet, amely a Mennyország adminisztrációs irodájában játszódik. Sűrögnek-forognak az angyalkák, hogy időre összehozzák a sok jót, amit majd Mikulás bácsi visz a gyermekeknek. Szent Péternek csak úgy fő a feje a sok gondtól. December a szenvedélyes keresztretjvény-fejtő, úgy elmerült a rébusokban, hogy elfelejtette novembert felváltani. Meg is szidja őt Szent Péter, úgy, hogy esze nélkül rohan kollégáját helyettesíteni. Végre készen áll a szánkó, amelyen elindul a jó gyermekek barátja, Miklós püspök, hogy megjutalmazza azokat, akik jó magaviseletükkel kiérdemelték ezt a kegyet.

99. sz. BETLEHEMES JÁTÉK

A nép számára írta Bárány Ferenc — 6 férfiszereplő — Ára 40 fillér.

Fenti jelenet házról-házra járó, a kis Jézus születését hirdető betlehemesek részére íródott. Szépen csengő rímei, a kedves humorral átszőtt strófák, valamint a jelenet rövid időtartama kiválóan alkalmassá teszik az előadásra.

100.sz. KARÁCSONYI ANGYALOK

Mesejáték 1 felvonásban — Írta Tárnay Kornél — 1 férfi,
1 női- és 11 fiúszereplő — Történik a mennyországban és
egy szegényes szobában — Ára 1 pengő.

A mennyország egyik kicsi angyala, aki csak nemrég került az égbe, a földön sokat szenvedett mostohájától és az emlékek hatása alatt nem tud megnyugodni. Számtalan csíny követ el Szent Péter bosszúságára. Ép most hozták fel a ládát, amelyben a jó gyermekek részére készült ajándékok vannak. Felnyitja a láda fedelét, bár Szent Péter szigorúan megtiltotta azt. A ládából a szájhős Paprika Jancsi bukkan elő, aki először megijeszti, majd halálra neveteti az angyalkákat. Rózsaszírom, a kis engedetlen angyal, bosszúvágytól űzve tönkreteszi a mostohatestvérenek szánt babát. Szent Péter e miatt az újabb csíny miatt vissza akarja küldeni a földre. Ekkor lép a Mennybe a kis mostohatestvér, akiből halála után angyal lett és visszakönyörgi Rózsaszíromot a mennyországba. Rózsaszírom megjavul s együtt megy le angyaltestvéreivel a földre, hogy egy szegény család lakásába boldog karácsonyt varázsoljanak.

ÁRA 1 PENGŐ